

Voor Mark Janicello maakt het niet uit of hij een operarol of Elvis speelt

'The Pelvis of the Spaarne River'

DOOR PETER BRUYN

HAARLEM - Elvis leeft en woont in Haarlem! Sterker nog: hij is komende vrijdagavond 'live' te horen in de Philharmonie. En omdat hij zich de afgelopen jaren als tenor behoorlijk ontwikkeld heeft, kruipt hij en passant maar meteen in de huid van Pavarotti. 'Elvis Goes Classic' heet het programma waar verder aan mee wordt gewerkt door het koor Zang en Vriendschap en bruidsmodeontwerpster Els Hillenius.

In de jaren tachtig had Haarlem z'n eigen Sinatra, Peter Douglas, die de geschiedenis in zou gaan als 'The Voice of the Paarlaarsteeg'. Nu komt daar dus 'The Pelvis of the Spaarne River' bij. Of 'The King under The Bavo', wat je maar wilt. En natuurlijk heeft Presley zich niet onder zijn echte naam in het gemeenteregister ingeschreven. Ook aan zijn leeftijd is trouwens gesleuteld. Hij heet nu Mark Janicello, is een 44-jarige Amerikaan en woont sinds een paar maanden in de Spaarnestad, waar hij terecht kwam nadat hij de afgelopen vijftien jaar als 'allround tenor' door Oostenrijk, Zwitserland en Duitsland had gezwoven.

Zijn biografie vermeldt dat hij in de vroege jaren tachtig zang studeerde aan de universiteit van Greenboro in North Carolina en in 1990 zowel een belangrijke rol zong in een opera van Donizetti in de befaamde New Yorkse Carnegie Hall als de eerste prijs won in een landelijk concours voor straatartiesten. Hoe is dat te rijmen? Wat was hij nou precies, operazanger of straatmuzikant?

„Oh, in een stad als New York gaat dat prima samen,” zegt Janicello lachend. En begint dan op serieuze toon zijn levens-

Marc Janicello: „Ik ben eigenlijk gewoon een entertainer die van opera houdt.”

FOTO UNITED PHOTOS/ROBIN VAN LONKHUIZEN

verhaal als entertainer: „Toen ik in New York aankwam had ik helemaal geen podiumvrees – dat heb ik nooit gehad – maar wel een enorme auditie-angst. Zingen voor een paar van die producenten die met mes en vork klaar zitten om je aan stukken te rijten, dan vond ik verschrikkelijk. En om dat te overwinnen begon ik op straat te zingen. In de subway en vooral in Grand Central Station. Opera, geen popsongs. Dat ging echt geweldig: ik verdiende soms wel vijfhonderd

dollar per uur! Maar minstens zo belangrijk was dat ik er engagementen aan over hield. Dan werd ik uitgenodigd om op een vrijdagdag of feest te zingen. Zo kwam ik aan die operarollen.”

Anders dan in Europa heb je in Amerika echter nauwelijks vaste gezelschappen waar je in dienst kunt komen. Voor iedere productie zijn nieuwe audities. „Alleen al in New York lopen zo'n 250.000 acteurs en zangers rond die allemaal op rollen azen. Kun je nagaan hoe moeilijk dat was.”

Janicello deed een aantal nationale tournees door de Verenigde Staten met opera- en musicalproducties, om vervolgens in de vroege jaren negentig op uitnodiging in Europa terecht te komen. In Zwitserland zong hij bij een bepaalde gelegenheid een mix van 'It's Now or Never' en 'O Sole Mio' – wat in feite hetzelfde nummer is – waarbij hij 'Elvis' naadloos over liet gaan in 'Pavarotti' en dat werd opgemerkt door Benjamin Weisman, de Amerikaanse songschrijver die

tientallen liedjes voor Elvis schreef.

Samen met Weisman deed Janicello twee tournees door Zwitserland. De serieuze Presley-doorbraak volgde toen hij in 1997 de hoofdrol kreeg in de Duitse musical 'Elvis, A Musical Biography'. „Voor mij is maakt het niet uit of ik een opera-rol of Elvis speel,” zegt de tenor. „Je stapt in een karakter.”

Hij beschouwt zichzelf ook heel nadrukkelijk niet als 'Elvis-imitator'. „Ik imiteer hem niet.

Toen ik in 1997 die eerste Elvis-rol kreeg heb ik ook geen enkele film van hem bekeken. Ik bezat zelfs niet één plaat van Elvis. Ja, mijn intonatie bij het zingen komt overeen met die van hem. Maar dat is puur toeval.”

Het unieke van Elvis was volgens Janicello, dat de rocker uit Memphis zo allround was. „Hij had in tegenstelling tot klassiek geschoolde zangers weliswaar niet zo'n krachtige stem – hij had altijd een microfoon nodig! – maar hij beheerste wel alle mogelijke genres: rock, blues, country, schlagers als 'Wooden Heart'. En toch bleef hij altijd Elvis.”

Ten tijde van zijn dood werkte Elvis aan een nieuw album. Benjamin Weisman was gevraagd om drie songs voor die plaat te schrijven. Een van die nummers was 'Will you still be there'. De King overleed echter vlak voordat hij het in zou zingen. Die song is nu door Weisman aan Janicello gegeven, die er op zijn beurt een single van maakte en het ook vrijdag in zijn Elvis Goes Classic-programma zingt. „Dat nummer was een persoonlijke favoriet van Presley,” weet de Haarlemse Pelvis te vertellen. „Vooral om de tekst, die volgens hem zijn pijnlijke scheiding van Priscilla zo mooi illustreerde.”

Hij zingt 'Elvis', maar was de afgelopen seizoenen ook in professionele operettevoorstellingen te horen. Hij schildert – zijn werk is tot eind december bij Oosten Interieur in de Barteljoerisstraat te zien – maar schrijft en produceert tegelijk musicals. „Mensen weten vaak niet wat ze met mij aanmoeten omdat ze me niet in een hokje kunnen stoppen,” lacht de nieuwbakken Haarlemmer. „Ik ben eigenlijk gewoon een entertainer die van opera houdt. Want als het er echt op aan komt zing ik toch liever opera dan pop.”

'Elvis Goes Classic', Vrijdag a.s. in de Philharmonie, Haarlem.